

Møtenr. 3372, 29. november 2017, Kaffemøte med vinlotteri

Presidenten innledet kveldens møte som er det siste kaffemøtet i 2017. Fødselsdager som har vært er Kjetil Kolstad, Arild Reite, Bjørn Bentzen og Else-Gro Warp.

Programmet neste skulle er endret til peismøter i komiteene, og uken etter er det Gudstjenesten med aftensang i Hønefoss kirke (starter kl. 19:00). Normalt har vi gitt en gave til en lokal veldedig organisasjon i tiden før jul, siden vi i år ikke har avklart hvem vi skal gi gave til tok presidenten dette opp, og i møtet bestemte vi at gaven i år går til Frelsesarmeen. Av årets gavebudsjett går også 1500 dollar til End Polio Now (en gave vi er oppfordret fra distriktet til å gi for nå er det siste innspurt i forhold til å bli kvitt polio i verden).

Denne kvelden skulle egentlig utvekslingsstudenten komme for å fortelle om seg selv, og da også rådgiver og vertsfamilie. Dessverre ble det en endring i programmet for hun ble skadet i da hun spilte ballspill og er på sykehuset. Vi ønsker henne god bedring.

Arild Svein hadde raskt klart å få en ny post på programmet, så Eirik Wavold fortalte litt om sin og konas situasjon. For fire år siden i dag flyttet hun til omsorgssenteret fordi hun ikke lengre kunne klare seg selv. Det er to år siden sist han fortalte om hvordan dette preger hverdagen. Eirik forteller at han har brukt mye tid på kona og på omsorgssenteret. Da hun kom dit var det mye som ikke fungerte, men det de to siste årene har det vært mye aktivitet for å bedre situasjonen på omsorgssenteret.

Eirik ser ut over og sier, «når jeg ser meg rundt i salen er det noen kandidater her til omsorgssenteret, på litt sikt, det nok kan være en skummel opplevelse å komme dit, alt er fremmed, og det er mange ting å forholde seg til, men fagfolkene er dyktige med lang erfaring. Og han beroliger oss med at ting er blitt mye bedre, så ingen trenger å grue seg.

Pårørende har stor makt til å få gjennomført ting, men møter ofte stor motstand for noe som er nytt.

Den gangen ble leder (en mann) fjernet, og det trengtes, og hun som var leder for Austjord ble hentet inn for å rydde opp. I løpet av ½ år kom en organisasjon på plass. Det ble inndelt i tre avdelinger, hver avdeling med egen leder (sykepleier), to fra eksisterende stab, og en nyansatt. I tillegg kom det inn ny toppleder.

I denne tiden var pårørendegruppen veldig aktiv, og det var også aktive medlemmer i denne gruppen helt fra Oslo. Det har gått bra og mye er gjort. De jobber nå for å få mer aktivitet rundt fysisk og mental trening for beboerne. De eldre er avhengig av bevegelse, men når en flytter inn på hjemmet bli en automatisk satt i rullestol.

Det mangler alltid ressurser, og alt må inn i et budsjett, men for et års tid siden fant de «plutselig» 1 ½ million kroner, men disse ble brukt til oppussing av kantinen på omsorgssenteret selv om personalet ønsket seg løfteutstyr. Venneforeningen skal holde et rakefisklag der nå før jul for alle, både for beboere og pårørende, men kantinen er ellers lite brukt, så det føles litt som at denne oppussingen var bortkastet.

De er også beboere som kommer på omsorgssenteret på korttidsopphold, selv om noen er der gjennom flere år, slik som Eiriks kone. I dag er det 68 beboere på senteret.

Det skal bygges nytt omsorgssenter i Herardsbygda. Det skal etter planen stå ferdig i 2020, men Eirik tviler på at det vil skje. Det er et stort bygg som skal opp, og som skal være tilpasset de forskjellige brukernes behov.

Eirik forteller videre at Arnfinn nå har fått fast plass, og han bor i 2 etasje på venstre side, og på høyre side bor Sivert. Vi ble alle oppfordret til å gå på besøk. Et besøk kan bety så mye, og er en opplevelse for de som bor på omsorgssenteret.

Deretter var det noen spørsmål, noen korte innlegg og erfaringer fra opplevelser med egen nær familie som var på hjem.

Fridthjof avsluttet dette temaet med å fortelle om Hønefoss gamlehjem hvor hans far var den siste tiden han levde. Hønefoss gamlehjem ble bygget i 1919. Under krigen ble det overtatt av tyskerne. Det var en flott og ærverdig bygning. Dette stedet betyr derfor mye for han.

På slutten av møtet gikk vi over til et helt annet tema. Irmelin presenterte klubbens nye offisielle Facebook-side som er en «public» side. Siden skal brukes til artikler og til å formidle invitasjoner på de arrangementer vi har. Det er viktig å komme i gang med tanke på at vi i mars skal gjennomføre en ny kulturhistorisk filmaften, og at vi har booket storsalen på kultursenteret. For å opparbeide siden hadde hun laget klar en invitasjon til julegudstjenesten tirsdag den 12. desember. Den ble delt og medlemmer som har Facebook-side ble oppfordret til å dele invitasjonen med sine venner. Hun viste også kort hvilke muligheter som ligger i en slik side, blant annet kan det sendes ut lukkede invitasjoner, og det er en funksjon for å lage en innsamlingsaksjon, men denne er ennå ikke testet ut. Det må også opprettes flere administratorer på siden slik at flere kan publisere både artikler og invitasjoner. Dette er et steg i retningen av at klubben blir mer synlig på den digitale arenaen.

Helt til slutt var det trekning i vinlotteriet. Den ene vinflasken ble vunnet av en av gjestene som var en venninne av Else-Gro. Hun ba om ordet og siden Else-Gro hadde bursdag dagen før fikk hun vinflasken i gave. Det var både morsomt og omtenkstomt.

Presidenten avsluttet møtet og ønsket vel hjem .